

תת"ע 2240/10/20 - מדינת ישראל נגד סאדא אבו שריפה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2240-10-20 מדינת ישראל נ' אבו שריפה

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	סאדא אבו שריפה

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מועד להישפט בגין דוח שמספר 30117909322 וזאת בהתאם לסמכותי מכוח סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח, בעת שהרכב היה בתנועה הנאשם אחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

3. בגוף הדוח צוין כי העבירה בוצעה בתאריך 26.03.2019. המועד האחרון להגשת הבקשה להישפט רשום בגוף הדוח - 24.06.2019.

4. לטענת המבקש הוא הגיש בקשה להישפט באיחור שכן במועד ביצוע העבירה נקלע המבקש למשבר אישי קשה - גירושין, ועקב משבר זה בחייו האישיים לא היתה באפשרותו יכולת כלכלית לפנות לעורך דין להוכיח טענותיו.

לטענת המבקש, בגין אי תשלום הדוח בנדון קיבל קנס ותוספת פיגורים וכן הודעה על פסילת רישיון נהיגה מטעם רשות הרישוי בגין צבירת נקודות. לדבריו, עלולה להיגרם לו פגיעה קשה בפרנסה, אשר תשליך על מצבו האישי.

מהטעמים האמורים לעיל ולשם מניעת עיוות דין, ביקש להיענות לבקשתו.

המבקש תמך בקשתו בתצהיר, חזר על עיקרי נימוקיו לבקשה וכן טען כי לא ביצע את העבירה.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש קיבל את הדוח לידי ויהיה עליו להגיש בקשתו במסגרת הימים שעומדים לרשותו על פי החוק.

עוד טענה המשיבה כי הבקשה הנדונה הוגשה במקור בתאריך 2/2020 ורק כעת נתבקשה תגובתה.

עוד טענה המשיבה, אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי עמידתו במועדים שנקבעים בחוק ואין בבקשתו כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבקש.

דין

6. השיקולים להם בית המשפט נדרש בדונו בבקשה להארכת מועד להישפט דומים לאלה שהוא שוקל בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם. על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהגיש במועד את הבקשה להישפט.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה."

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

להלן אפרט את השתלשלות העניינים בתיק זה ובנוגע לדוח זה.

כאמור הבקשה הנדונה הוגשה עוד ביום 23.2.20.

כב' השופט לנדסמן, נתן החלטה בתיק, ביום 24.2.20 וזו לשונה :

"ה-מזכ' מודיעה כי יש בקשה נוספת פתוחה בפני השופטת גרבי, בגין אותו דוח שהוגשה ע"י ב"כ אחר. במצב זה, אין מקום למתן (צ.ל.- ליתן- א.ח.ב) כל החלטה עד לבירור העניין".

בתאריך 11.05.21, סרק ב"כ המבקש הודעה לבית המשפט בתיק ולפיה ב"כ המבקש מתנצל על האיחור במתן תגובתו בתיק לבית המשפט. לדבריו, אכן המבקש שכר שירותיו של עו"ד אחר ואולם לאחר שהסדיר את הייצוג עתה, ב"כ המבקש מייצג את המבקש בבקשה זו.

לאחר הודעה זו, שלח מותב זה את הבקשה להארכת מועד לתגובת המשיבה, כפי שהובאה לעיל.

מבירור העניין עולה, כי אכן הוגשה בקשה קודמת להארכת מועד בדוח זה על ידי ב"כ אחר - המ"ש 3305-09-19.

הבקשה הוגשה עוד ביום 11.09.19, ונותבה בפני כב' השופטת גרבי.

הבקשה נשלחה לתגובת התביעה, אשר התנגדה כבר אז לבקשה. כב' השופטת גרבי הורתה ביום 27.11.19 כי המבקש יגיב לתגובת המשיבה בתוך 7 ימים.

המבקש ו/או בא כוחו לא פעלו בהתאם להוראת כב' השופטת גרבי.

מסיבה שאינה ברורה, ביום 3.9.2020, הורתה כב' השופטת גרבי כי המבקש יתן תגובתו לתגובת המשיבה וביום

8.9.20 נשלחה הודעה מטעם ב"כ המבקש האחר כי הדוח שולם ולכן הבקשה מתייתרת.

לפיכך הורתה כב' השופטת גרבי ביום 9.9.20 על מחיקת הבקשה.

10. מהאמור לעיל, עולה כי בעת שהגיש המבקש בקשה זו בפני כב' השופט לנדסמן, המבקש כבר הגיש בקשה קודמת בגין אותו דוח אצל כב' השופטת גרבי וכלל לא טרח לציין זאת.

גם לאחר שב"כ המבקש הגיש הודעה בפני מותב זה על הסדרת הייצוג בבקשה, כל שטען כי אכן הוגשה בקשה על ידי עו"ד אחר ואולם כלל לא טרח לציין כי קיימת החלטה סופית בתיק במסגרת הבקשה הקודמת על ידי כב' השופטת גרבי.

זאת ועוד, עיון בנימוקי הבקשה שהוגשה על ידי ב"כ אחר בפני כב' השופטת גרבי, הרי שעניין הנסיבות האישיות כלל לא בא זכרן בבקשה. כל שטען המבקש שם היה כי הוא לא ביצע את העבירה. המבקש תמך טענתו זו בתצהיר מטעמו.

זאת ועוד, המבקש גם לא נתן כל הסבר מניח את הדוח לחוסר המעש בתיק זה במשך למעלה משנה.

חוסר מעש זה היה גם בתיק בפני כב' השופטת גרבי.

ההודעה בדבר הסדרת ייצוג, כפי שהוגשה בפני מותב זה אך ביום 11.05.2021, אינה מהווה סיבה מספקת לחידוש הבקשה להארכת המועד וכל שכן למתן ארכה להארכת המועד.

לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת לשיהוי הרב בהגשת הבקשה מאז חלוף המועד להגשת הבקשה להישפט על פי החוק ועד ליום הגשת ההודעה, בחלוף כמעט שנתיים (ראה, עפ"ת (מחוזי ב"ש) 11976-02-21, קוקואשווילי נגד משטרת ישראל פניות ואח', החלטה של כב' השופטת גילת שליו, ניתן ביום 3.3.21).

למעלה מן הצורך יובהר, כי המבקש קיבל את הדוח לידי. היה עליו להגיש הבקשה להישפט במועד.

עניין הנסיבות האישיות אינן מהוות נימוק למתן ארכה ובוודאי מקום בו לא הוגשה כל ראייה התומכת בקיומן.

11. בחנתי באם יתקיים עיוות דין אם לא ינתן למבקש יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גייאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

זאת ועוד, מעיון בדוח עולה כי בתגובת המבקש נרשם על ידי השוטר כי המבקש סימן לשוטר כי הטלפון היה סמוך לאוזן ימין.

12. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהגיש את הבקשה במועד, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

14. הבקשה נדחת.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"א, 30 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

